

Za delavca in za delodajalca

Poroča U. S. Employment Office

V Clevelandu in okolici je na razpolago 2,600 raznih ženskih del v naslednjih industrijah:

Se lahko učite v tovarni sestavljanja (assembly) raznih delov in obratovanja strojev.

Za izučene tovarniške delavke so na razpolago dela za sestavljanje električnih delov, za operatorice "bolt threading" strojev, coil winders, drill press operatorice, punch press, in druga lahka dela v sestavljanju.

Za zavijanje in sortiranje: 100 ženskih se potrebuje za zavijanje kave, zdravil, makaronov, voščilnih kart, miznih pokrovov, ter za razno sortiranje in zavijanje.

Dela v restavracijah in hotelih za kuharice, pomočnice, za snajenje, za dela pri prezerviranju, pomivalke posode, cake-icers, pomočnice v kuhinji, pantry girls, salad girls, steam stable girls.

Za dela v pralnica je odprtih 55 del tako za začetrice kakor za izučene. Tako za četrice, flat work feeders, za zgibanje, markiranje, za ročno in strojno likanje, za likanje sušice in seamstresses.

Potrebuje se 160 žensk za šivanje na blind stitching, crocheters, embroidery stroje, za šivanje kožuhov, operatorice pletnih strojev, šivanje na stroje, za šivanje karpeta in za ročno šivanje.

Pisarniška dela. Je sedaj odprtih precej mest, n. pr. accounting clerks, operatorice billing in bookkeeping strojev, knjigovodkinje, blagajničarke, comptometer operatorice, za splošna pisarniška dela, key punch operatorice, mimeograph in multigraph operatorice, stenografije in strojpiške in stock clerks.

Dela za prodajalke. Odprtih je več mest v trgovinah v mestu in okolici za prodajalke oblek, hišnih potrebščin in živil. Dalje več del v trgovinah za zavijalke, delavke za splošna zavijalke, za četrice, blagajničarke in pisarniška dela.

Za tehnične in profesionalne delavke. Za trenirane socialne delavke, telovadne instruktorice, učiteljice za šolo bolnišniških strežnic, glasbene učiteljice, spectrograph operatorice, poslovodkinje, soda fountain, strežnice v restavracijah in knjižničarke za medicinske rekorde.

Ta teden se bo mudil v Clevelandu zastopnik OPA urada iz Washingtona, ki bo sprejemal ženske, ki bi jih zanimalo stenografsko delo v Washingtonu. Zastopnik je Mr. Robert Checkering, ki vam bo z veseljem dal vsa potrebna pojasnila.

Poleg teh navedenih del pa je odprtih še mnogo drugih del. Zglasite se v United States Employment Service, 1242 West Third Street.

Tukaj je nekaj primerov drugih del: screw machine operatorji, setup men, packers, bolt makers, boring mill operatorji,

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

UREDNIK "PRIMORSKEGA DNEVNIKA" OBSOJEN. — V Trstu izdajajo komunisti dnevnik z gornjim naslovom, ki ima nalogo zagovarjati komunistično linijo in vsak korak Titove vlade. List je večkrat prinesel izmišljene stvari o zavezniških in zavezniški upravi. Ker je zavezniška uprava demokratična, je postavila list pred sodišče. V Jugoslaviji bi bil list, ki bi kaj zapisal proti režimu, takoj ustavljen! Dne 3. julija je bil gori imenovan list obsojen radi obrekovanja na 200,000 lir. V slučaju neizterljivosti pa urednik Dušan Hreščak na šest mesecev zapora. List si je izmišljal radi hujškanja, da so zavezniške oblasti mučile nekega zaprtega komunističnega. Izkazalo se je, da je bilo vse pisano samo, da se ljudi razburja in ni bilo na stvari prav nič resničnega.

NOVE SLOVENSKE SOL-SKE KNJIGE NA PRIMORSKEM. — Zavezniška uprava v coni A skrbi za slovensko šol-

stvo. V ta namen tudi izdaja in tiska potrebne slovenske knjige. V zadnjem času so izšle: "Prvi koraki" (abecednik), "Računica", "Slovensko berilo." Učim se angleščine sam" in "Zgodovina slovenskega slovstva."

MARŠALA TITA ČASTE KOT KAKEGA CESARJA. — Nekaj čudnega je, da komunisti morajo izkazovati svojim voditeljem večjo čast kot se skazuje kakemu kralju ali cesarju. Ne mine dan, da ne bi komunističen list nekaj prinesel o Titu. Tako je "Ljudska pravica" posvečala glavni del svoje prve strani Titu in njegovemu bivanju na Slovenskem ves čas, ko je bival na Bledu kot kak naslednik jugoslovanskega kralja. Opisovali so njegovo vožnjo po blejskem jezeru, njegovo srečanje s komunističnimi poglavarji in kako je delil milosti. Pravtako je njegov izlet v nekdanja kraljevska lovišča v Kamniški Bistrici našel veliko prostora v ljubljanskih komunističnih listih. Razume se, da je

(Dalje na 2. strani)

RUSI V BERLINU SO NAPADLI AMERIŠKO VOJAŠKO POLICIJO

Berlin. — Ameriška vojaška policijska patrulja v Berlinu je opazila ruske vojaške, ki so napadli ameriško policijsko patruljo. Patrulja je hotela zabraniti, katero pa so ruski vojaški obvladali z napetimi puškami.

Šele, ko je dospela druga patrulja sestojeca se iz Rusov in Amerikancev in je pričela streljati v zrak, so jo Rusi hitro odkurili. Pravijo, da se ruski vojaški niso zavedali, da imajo pred seboj ameriško vojaško policijo

Stavka pri Duquesne Light Co. paralizirala industrijo in promet

Pittsburgh. — Včeraj so odšli na stavko delavci v elektrarni Duquesne Light Co. in s tem povzročili splošen zastoj v industriji tega mesta. Okrnjen je promet na poulični in mnoge tovarne so morale prenehati s poslovanjem.

Carnegie-Illinois je klarska korporacija je odpuštila 1,500 delavcev. American Bridge Co. je odpuštila 2,500 delavcev. Vsled pomanjkanja elektrike so zaprli premovalnike in brez dela je 2,000 premovalarjev. Produkcija premoga pa je že padla za 13,855 ton dnevno.

Vsled stavke so tudi v nevarnosti bolniki v pittsburskih bolnišnicah, kajti če bo zmanjkalo elektrike, bodo s tem kritični prizadete živilske zaloge v hladilnikih in nad 6,000 bolnikov ne bo dobilo zdravniške pomoči, kot bi jo moralo, ker ne bo pogonske sile za razne stroje v bolnišnici. Stavkarji imajo več zahtev in poleg tega tudi zvišanje plače za 20 odstotkov.

Vsled pomanjkanja vode so zaprli šol

Štiri sto otrok Roosevelt ljudske šole je dobilo nepričakovane počitnice vsled pomanjkanja vode v vasi Willowick blizu Clevelanda. Šolski odbor pravi, da je pomanjkanje vode zato, ker jo porabijo preveč razne tovarne v okolici predmestja Willowick.

mizarji, inštalaterji furnezov, mill-wrights, livarji, urarji itd.

Pokojnina veteranov je dosegla najvišjo vsoto v zgodovini Zed. držav

Washington. — Izplačila pokojnine vojnim veteranom stalno naraščajo. Do sedaj naraščajo izplačila krog \$4,000,000 mesečno. Tako so dosegla ta izplačila v avgustu najvišjo vsoto v zgodovini Zed. držav \$125,000,000.

Vojni veterani II. svetovne vojne in njih sorodniki so prejeli v avgustu \$86,000,000. Nekatera izplačila pa segajo tudi do 115 let nazaj. Pričakuje se, da bodo izplačila naraščala še prihodnjih par mesecev in dosegla začasni višek to zimo.

Do sedaj prejema to pokojnino 2,698,998 Amerikancev; od tega je 1,789,675 veteranov ali njihovih sorodnikov na pokojninski listi iz II. svetovne vojne. Leta 1916 je bilo 709,572 oseb, ki so prejemale \$13,000,000 mesečno; deset let pozneje je 807,088 oseb prejemale \$30,000,000 mesečno in leta 1936 je bilo 851,992 oseb, ki so prejemale \$33,000,000 mesečno iz tega pokojninskega sklada.

V letu 1944 pa je število oseb naraslo na 1,066,920, ki so prejemale \$41,000,000 mesečno. Preteklo leto je bilo 1,513,586 oseb prejemale \$62,000,000 mesečno; koncem preteklega meseca pa je 2,698,998 oseb prejelo \$125,000,000. Tako znaša pokojnina vojnih veteranov iz II. svetovne vojne do zdaj že \$1,050,000,000, dočim znašajo pokojnine veteranom vseh prejšnjih vojn Zed. držav \$17,000,000,000.

JAJEC BO VEDNO MANJ IN TUDI CENA BO VIŠJA V 1947

Washington. — Poljedelski departament napoveduje da bo v letu 1947 manj jajec in tudi cena bo znatno višja.

Pričakujejo, da bo produkcija jajec od 6 do 9 odstotkov nižja leta 1947 kot je bila letos, ker je precejšnje pomanjkanje kokoši. Cena pa se bo zvišala tudi zato, da bodo kokošijereji dobili višjo ceno za jajca kot je bila do sedaj v veljavi, ker so do tega upravičeni, pravi poljedelski departament.

Hisa ga je zapustila

Iz Austell, Ga. poročajo da se je tam dvignil vrtnec v radiu 200 čevljev in poškodoval več hiš in ena družina je bila odpeljana v bolnišnico. Vrtnec je uničil hišo William M. Woodalla. Njega, soprogo in dva otroke so odpeljali v bolnišnico. Woodall je rekel, da se je bil ravnokar prebujal iz popoldanskega spanja in ko je stopil sredi sobe, je videl, da ni več hiše nad njim. Velik oreh, ki je stal pred njegovo hišo pa je vihar odnesel 100 jardov daleč. Woodall je pač dobro spal.

Rusija se jezi nad ameriško armado v Kitaju in Islandiji

Andrei Gromyko je podal protest pred varnostnim koncilom U. N.

Lake Success, N. Y. — Rusija se je te dni prvič pritožila pred varnostnim koncilom U. N. in udarila po ameriških armadah v Kitaju in Islandiji rekoč, da prihajajo protesti iz raznih krajev, zakaj se ameriško vojaštvo še vedno nahaja v omenjenih deželah.

Andrei Gromyko, ruski delegat in predsednik koncilja je prebral svoj devet strani dolg govor o tej zadevi in pri tem direktno gledal ameriške in britske delegate. V tem govoru je poudarjal, da prihaja vedno več pritožb proti ameriškim, angleškim in avstralskim vojakom v krajih Kitajske, Indije, Iraka, Egipta, Islandije, Indonezije, Grčije in Latinske Amerike.

Gromyko je posebno poudarjal navzočnost ameriških čet v Panami in Južni Ameriki ter rekel, da to naravno povzroča bojazen. Proti izjavam ruskega poslanca sta ostro protestirala za Anglijo Sir Alexander Caddogan, za Ameriko pa Hershel V. Johnson ter odločno zahtevala, da o tem varnostni koncil ne razpravlja. Codogan je rekel, da je to zgolj propaganda.

Johnson je poudaril, da je ameriško vojaštvo v prijateljskih odnosih z ljudmi na vseh postojankah in v sporazumu z vladami dotičnih dežel. Opoziciji napram Rusiji se je pridružil tudi brazilski poslanec dr. Pedro Leao Velloso rekoč, da ni sedaj niti enega ameriškega vojaka na brazilskem ozemlju.

Akutno pomanjkanje mesa občutno zadelo javne in privatne bolnišnice

Pomanjkanje mesa v Clevelandu je tako veliko, da je v Cuyahoga okraju nad 5,000 bolnikov v javnih in privatnih bolnišnicah že brez mesa. Nakupovalci za te institucije pravijo, da so se mesne zaloge skurčile že na 15 odstotkov od normalne zaloge. V bolnišnicah ne morejo bolnikom postreči z govedino, pač pa to nadomeščajo s kuretinom, ribami, sirom in jajci.

Če se bo to nadaljevalo, je pričakovati, da bodo tudi delavci v raznih težkih industrijah prenehali z delom, če ne bodo dobili potrebnega mesa. Splošna zahteva klavničarjev, mesarjev in naroda sploh je, da vlada že skoraj preneha s kontrolo cen nad mesom in mesnimi izdelki.

SLOVENSKE BEGUNCE VAS
PROSIJO POMOČ!

Premier Stalin ne vidi nikakega vzroka vojne

Ves svet naj sodeluje pri uravnavi in prizadevanjih za splošni mir med narodi, pravi Stalin, pa ne bo mogoče misliti na novo vojno.

MONOPOL NAD ATOMSKO BOMBO NE BO DRŽAL, KER BO VPORABA ISTE PREPOVEDANA

London, 24. sept. — Sovjetski premier Joseph Stalin je rekel danes, da ne vidi nikjer nobene nevarnosti ali povoda za novo vojno, o kateri se že toliko govori. Obenem pa je tudi apeliral, da se uporaba atomske bombe proglasi kot nepostavno sredstvo v vojnem času.

Stalin je izrazil optimistične svoje osebno mnenje glede odnosa med Rusijo in zapadnim svetom, ko je odgovarjal na vprašanja časnikarskega poročevalca za London Sunday Times, kar je bilo poročano potoma radio Moskve že 17. septembra.

Rekel je, da ne verjame v kako nevarnost nove vojne. Tudi za atomsko bombo ne verjame, da bi imela kakšno posebno moč nad narodi, kakor to mislijo nekatere politiki. Atomska bomba je namenjena le za strah šibkejšim narodom, kateri pa bi si itak ne upali napovedati ali začeti kakšno vojno v sedanjih časih.

Dalje se je izrazil Stalin, da brezpogojno veruje, da je mogoče prijateljsko sodelovanje med Rusijo in zapadnimi demokracijami za dolgo doba. Rusija tudi nima nikakih namenov rabiti Nemčijo kot odskočno desko v zapadne države Evrope. Zeleti pa je, da se ameriške čete čimprej umaknejo iz Kitajske. Tudi ne mislim, da bi bilo mogoče Vel. Britaniji in Zed. državam skleniti kak kapitalistični obroč krog Sovjetske Unije, če sta kaj podobnega omenjen državi kdaj nameravali, cesar pa sedaj še ne morem trditi, da je bil to kdaj njih namen.

Tudi dolgotrajno prijateljsko sodelovanje med Sovjetsko Rusijo in zapadnimi demokracijami je mogoče kljub ideološkim razlikam med njimi. Posebno pa se lahko utrdijo te prijateljske odnose politična in trgovska sodelovanja med Anglijo in Sovjetsko Rusijo. Nikar ne dvomite v mogočnost mirnega sodelovanja, ker ni misliti, da bi se to zmanjšalo, ampak se bo še povečalo. Komunizem v eni deželi je pač mogoč, posebno v deželi kot je Sovjetska Rusija. Misel na novo vojno vzbujajo le politični in pojaški pustolovci, ki imajo mnogo poslušalcev tudi med prostim narodom.

NA KOREJI SO ODKRILI KOMUNISTIČNO ZAROTO PROTI AMERIŠKI OKUP. ARMADI

Seoul. — Nek zaplenjen komunistični dokument je dokaz, da so komunisti na Koreji kovali zaroto, da preženejo ameriške okupacijske čete iz južne Koreje in da bi v istem času pozvali rdečo armado, ki drži severni del Koreje.

Ameriške vojaške oblasti smatrajo zaplenjeni komunistični dokument kot uradni načrt za propagando in udar v septembru mesecu. Iz tega dokumenta je razvidno, da so komunisti imeli v načrtu več demonstracij in uporov na programu za ta mesec. Glavni namen komunistov pa je, da bi prisilili Zed. države, da umaknejo svoje vojaštvo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Novo službeno mesto—

Rev. J. A. Perko, S.M. je bil prestavljen iz Daytona, kjer se je do sedaj nahajal na novo službeno mesto. Imenovan je za ravnatelja St. James višje šole. Njegov naslov je: Rev. J. A. Perko, S.M., principal, St. James High School, 180 Fair Oaks St., San Francisco, Cal.

Prireditel Materinskega

kluba šole sv. Vida—

Materinski klub šole sv. Vida priredi nocoj prijetno zabavo. Pravijo, da bodo klicale številke. Ker ta klub deluje v korist šole sv. Vida, so farani prijazno vabljeni, da posetijo nocojšnjo prireditev v cerkveni dvorani.

Strica išče—

Franc Mrača, ki se sedaj nahaja v Spittal a. Drau, lager No. 4, barake 48, Austria, bi rad izvedel za naslov svojega strica Toneta Mrača. Če čita te vrstice, na jmu piše na zgornji naslov.

Zadet od poulične—

V soboto večer je bil zadet od poulične na E. 45 St. in St. Clair Ave. Michael Stevinovich iz 1033 E. 69 St. Nahaja se v Charity bolnišnici, in ima zlomljen nos in desno nogo in najbrže tudi poškodeno lobanjo. Njegovo stanje je zelo resno.

Odšla v samostan—

Elizabeth Troha, hčerka Mr. in Mrs. Leopold Troha, 22031 Miller Ave., je odšla v samostan. Vstopila je v red urušlink v Villa Angela. To je že druga hčerka te družine, ki si je izbrala redovni poklic. Obe hčerki redovnici sta članici dr. sv. Cirila in Metoda št. 191 K. S. K. J. Članj jima želijo zadovoljnosti in stanovitnosti v njihovi viššenem poklicu.

Poroka—

V soboto ob pol devetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Miss Alberta T. Somrak in Anthony Jarc. Nevesta je hčerka Mr. in Mrs. Anthony Somrak iz 1210 E. 169 St., ženin pa je sin Mrs. Anton Jarc iz 19200 Ormiston Ave. Mlademu paru želimo mnogo sreče v zakonskem stanu.

Iz raznih naselbin

Brooklyn, N. Y. — Dne 11. sept. je vsled srčne hibe naglo umrl v bolnišnici Martin Holešek, star 60 let. Zapušča ženo, sina, poročeno hčer in dva vnuka.

Cliff Mine, Pa. — Dne 8. sept. je umrla Mary Bogataj, rojena Nagode, stara 75 let, doma iz Hotedersice, odnosno iz Žiberš. V tej deželi je bivala osem let pri hčeri. Tukaj zapušča sina, dve hčeri, brata, sestro in več drugih sorodnikov, v starem kraju pa tri hčere.

Chicago. — Dne 7. sept. je po treh tednih boleznih umrla v cvetju mladostni Julia Cvetko, rojena Schiffler. Njen mož je "warrant officer" pri marinih in je prihitel k njeni bolniški postelji s Kitajske.

Joliet, Ill. — Dne 30. avg. je naglo umrla Marija Fabjan, stara 70 let, doma z Velike Poljane bo njih prihodnja seja v New Yorku potem, ko bo prekinjena s mirovna konferenca 15. oktobra. Seja zunanjih ministrov se bo zapuščala moža, tri sinove, dve hčeri in več sorodnikov.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Henderson 6628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisalnih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00.
Četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 188 Wed., Sept. 25, 1946

Obsodba slovenskih katoličanov?

V svetopisemski knjigi Pregovorov, v tej knjigi preiskuje modrosti, je značilna misel, da se je bati hlapca, ki naenkrat postane gospodar. Ni se ga bati zato, ker je postal gospodar, ampak, ker se je prevzel.

Tak hlapec danes gospodari nesrečni Jugoslaviji. Naselil se je v kraljevskem Belem dvoru na Dedinjah, tam gosti svoje goste, sam je in pije in se hitro debeli, oblači vedno nove uniforme, obesa nanje odlikovanja kot nemški maršal Goering. Ko se Tito naveliča Dedinj gre na levišče na Bled, na lov v Kamniško Bistrico... Iz kraljevskih dvoran tiransko diktira svojo voljo ubogi raji kot kak orientalski sultan. Ko si upa Dragoljub Jovanović to zapravljanje ljudskega denarja v beaški Jugoslaviji obsoditi in to diktaturo kritizirati, zadivja nad njim vsa vihra tajne policije in vsi oprtniki novega gospodarja se zapode proti njemu in ga vržejo iz javnega življenja... Gorje deželi, ki jo vlada hlapec, ki se je prevzel.

Zasužnjeni Jugoslaviji danes ukazujejo valpti in biriči tega tirana. Tista peščica ljudi, ki tvori protiljudsko komunistično stranko, danes strahuje ubogo deželo, izročeno komunistom po velikih zaveznicah. Lah in Nemeč, ki sta prej sedela deželi za vratom, sta pregnana. Zagospodovala je nad narodom nova gospoda. En tiran je pregnan, prišel je drugi, če mogoče, še hujši.

Novi gospodje, ki danes vedre in oblače tudi v Sloveniji, pravijo, da hočejo zatrei vsako sled predvojne gospodarskega in političnega življenja. Zavarovati se hočejo proti nevarnosti, da bi se kdaj ljudstvo spet organiziralo in jih pognalo z njih prestolov.

V tej luči je treba gledati tudi vse tiste pompozne govore ob Rožmanovi in Krekovi obsodbi. V slabo luč hočejo postaviti vse delo katoličanov, njih organizacij, zlasti nekdanje vodilne slovenske stranke: Slovenske ljudske stranke. Danes, ko se ta ne more in ne sme braniti, ko nima nobenega glasila, nobene tiskarne, nobenega najmanjšega obrambnega sredstva, danes mislijo, da je čas, da umajejo njeno preteklost in njen program pred ljudstvom. Najprej nekomu zamašiti usta, potem pa ga vleči pred sodišče, to je metoda komunističnih zločincev. Kot simbol nekdanjih katoliških organizacij slovenskega naroda so vzeli Rožmana in Kreka. Na teh dveh so hoteli obsoditi vse delo slovenskih katoličanov, ki so danes brezbrambna raja teh nasilnikov... Sedaj lahko lažejo, sedaj lahko obrekujejo, sedaj lahko jemljejo dobro ime. Obtoženi in obsojeni slovenski katoličani tam v stari domovini se ne morejo braniti, ampak morajo molčati in prenašati sramotitev.

Ali bo manever komunistov uspel? Ali bodo mogli ljudstvu zasovražiti njegove prejšnje organizacije? Morda bi komunisti uspeli, če ne bi ljudstvo tako dobro vedelo, da ropar sodi oropane. Ljudje predobro vedo, kdo je ropar in kdo so oropani.

Slovenske katoliške organizacije in slovenska politična organizacija SLS je bila v najtesnejši zvezi z narodnim življenjem. Ljudstvo je vedelo, koga je volilo in zakaj je to stranko volilo. To stranko in druge katoliške organizacije je hotela zlomiti že kraljeva srbska diktatura. Najprej s fašistično "Orjuno," kateri sta pripadala sedanja Titova poslanika v Londonu in v Washingtonu, Leontič in Kosanović, kasneje s kraljevsko vojaško diktaturo. Kralj Aleksander ni uspel. Ljudstvo je znova in znova z veliko večino izrekli zaupanje stranki, ki je povdarjala slovensko, demokratično in krščansko stališče... Sedaj so vlogo kralja Aleksandra in njegovih biričev prevzeli Tito in njegovi komunistični partiji. Priznati treba, da so ti zadnji bolj nasilni, bolj krvoločni in bolj neizbirčni v svojih sredstvih, toda ljudskega mišljenja se z nasiljem ne da spremeniti.

Pred dnevi smo čitali, da je bilo geslo krščanske demokracije pri volitvah v poraženi Nemčiji: "Ali krščanstvo ali marksizem." S tem geslom so šli nemški katoličani v boj in dosegli pomembne uspehe. Isto osnovno misel, da more le krščanstvo zaustaviti marksizem, zagovarjajo stranke katoličanov v Belgiji, na Holandskem, na Francoskem, v Italiji. Ta misel tedaj, da je krščanstvo potrebno tudi v javnem življenju, ni mrtva. In proces proti Rožmanu in Kreku je tudi na Slovenskem ne bo zrušil.

Slovensko ljudstvo je že pred vojno vedelo, da je veliki sovražnik naroda marksistični komunizem. Kjer ta vlada ni več vprašanja slovenstva, ker je v svojem jedru mednarodni, brezdomovinski. Ako zavlada komunizem ni več govora o demokraciji in svobodi. Dogodki za železnim zastorom govore o tem dovolj glasno. Katoliški slovenski narod je tudi vedel, da ni prave demokracije, kjer ne uravnava življenja zavest, da so naravne postavbe, ki jih nihče ne sme kršiti brez kazni. Onega, ki jih je dal.

Ta zavest, da gre za napredek in svobodo slovenskega naroda, da gre boj za pravo demokracijo proti orientalski zmoti, da treba ohraniti krščanska načela v vsem življenju, ta zavest, pravimo, je ustvarila slovenske katoliške organizacije in te zavesti nobena obsodba Kreka in škofa ne bo zrušila. V tem je samoprevara komunistične stranke. Vsa moč njenega časopisa in drugih propagandnih sredstev ne bo strla narodovega odpora proti nasilju, kajti na dnu človekove duše je zapisano hrepenenje po svobodi.

Ni dvoma, da je danes po celi zemlji boj dveh različnih naziranj o svetu: Ali zmaga krščanstvo in kar je z njim v zvezi, ali zmaga komunizem s svojimi zagovorniki, sopotniki in bolj ali manj zavednimi podporniki. Dobro vemo, da se vsi boritelji proti komunizmu ne strinjajo z vsemi načeli krščanstva. Fronta proti tej orientalski zmoti žalibog ni dobro strnjena. Upajmo, da jo dogodki vedno trdnjeje zvare. Nasprotniki dobro vedo, da je med protikomunisti marsikaj slabega in to izrabljajo. Tudi mi vemo, da je med tistimi, ki drve s komunizmom veliko nezavednih, zapeljanih, premalo poučenih. Toda vse to ne ovira spoznanja, da divja in bo še divjal veliki boj med krščanskim pogledom na svet in med marksističnim.

Sedanji papež je označil to nasprotje, ko je govoril o marksizmu, da je ta "duh državnega absolutizma, ki hoče za se kontrolno političnega, socialnega in gospodarskega ustroja, v katerem so ljudje, živa bitja, ustvarjena po božji podobi samo brezdušna kolesa." Na drugi strani po papeževi besedi krščanstvo brani "dostojanstvo in vrednost človeške osebe, življenje, čast, svobodo in večno srečo svojih otrok."

Rad ali nerad se bo končno moral vsak odločiti za eno ali drugo fronto. Tudi tam v stari domovini nobena obsodba ne bo spravila tega spopada dveh svetov z dnevnega reda. Tudi nobena komunistična laž ga ne bo mogla tako zamaškirati, da ga ne bi katoliško ljudstvo spoznalo. Vrednost komunistične obsodbe Kreka in Rožmana bo ljudstvo v starem kraju prav presodilo. Upamo, da tudi tukaj.

BESEDA IZ NARODA

O družini Jože Reparja

Da bomo pravilno demokratični, se mi vidi potrebno napisati teh le par vrstic za družino, ki je sicer manj poznana in znana, pa ima za seboj prav vredno zgodovino, da jo slišimo, osobito še za to, ker je doprinesla izdaten del za drugo svetovno vojno in kot izgleda, bo koristna za bodočo ameriško javnost po vzgoji hčere in sina, ki sta še z očetom živa in zdrava.

Doma, v Kamniku pri Preserju, smo poznali očeta imenovanega družine kot "Bhovega Jožka." Ko smo ga srečevali na cesti, ko je poginjal vole in konje iz Kamnika proti Borovnici s težkimi malozemnimi vozovi, smo ga pomilovali in rekli: Ubogi fantek, kako si izmučen, in kako si dan za dnem na "furengi," dopoldan v gozd po trame in klade, popoldan pa na lesno postajo v Borovnico. Naj bo dež ali sneg, vroče ali mraz, to nič ne de, ker pri Bhovih ni so vprašali kakšno je vreme. Kolikor je mogla vzdržati živina, toliko so morali vzdržati hlapci, vse eno je bilo, če so bili mesto hlapcev sinovi, navada je bila stara, delaj in garaj vsak dan, dokler vzdržiš. Da, bilo je pretirano, Jožeta in Martina Bhove hiše je kot take poznala vsa fara.

Kar je pri tem še za povdarjati, Jože je bil telesno tudi šibak, toda utrjen kot skala, dočim je bil Martin močnejše postave. Kot takta sta dospela tudi v Ameriko. Jože je bil in je še danes bolj kot pritlikovec po telesu in nepismen; kajti za njega ni bilo šole, ampak delo. Delo ga je pa tudi tukaj v Ameriki storilo in naredilo moža. Poiskal si je delo, kakoršnega je marsikdo odklonil in se ga je držal leta in leta, dokler ni došel do 70 letne starosti in penzije.

Jože si je po svojem okusu tudi izbral tovarišico iz iste vasi, Marijano, rojeno Jerina, p. d. Bločnova Mrjana, tudi ona je bila telesno kakor on iz mladih let zaostala v delu in trpljenju, tako smo rekli: "Ta dva sta se pa imenitno skupaj vzela." Obema smo mi domačini, ki smo jih že iz domovine poznali, čestitali in se veselili, da sta postala mož in žena v naselbinah.

Tu imamo pred seboj par, ki je bil telesno eno, duševno pa drugo. Oba sta se zavedala, da sta prišla iz hiš in vasi, kjer ne poznajo drugega negd delo in molitve. To je tisto, za katero ni treba posebno šole, nauče ga razmere in hišno delo pa očetova in materina molitev že v otročjih letih.

Dospela sta v Ameriko z enim ciljem, da si s trdim delom nekaj prislužita in potem se

Frank Repar
Technical Sergeant

Joseph Repar
Petty Officer 2nd Class

Mary Repar
Diplomirana bolničarka

Rodili so se jima dva sina in hči: sina Jože in Frank in hči Mary. Mnogi vedo, da je bila mati (blagopokojna) zelo verna žena, ki je slednji dan obiskala božji hram. Oče Jože Repar pa je delal dan za dnem in preskrbel družini lasten dom na 1156 E. 60 St., ki si ga je zamislil blizu slovenske cerkve že pred 20 leti.

Vsaki dan za dnem je šel oče na delo, mati je pa po opravljenih hišnih delih hitela še v cerkev in si nabirala zakladov še za po smrti, kakor da bi vedela, da ne bo imela dolgo let življenja na preostanjanje. Ko je šla na tržnico in ker ni do-

bro slišala, jo je zadel avtomobil, na kar je pred 5 leti januarja podlegla v bolnici radi poškodbe. Od tedaj je družina zgubila skrbno in verno mater, ni pa zgubila naukov, katere je blaga mati vsejala v srca sinov in hčeri. Zavedali so se in si ohranili v srcu njene zlate nauke. Sklenili so jo posnemati, na kar je kmalu sledila vojna, ki je poklicala vse tri, obojina in hčeri. Drugi sin Frank J. je šel prostovoljno k vojakom oktobra 1940 k zrakoplovcem in postal Technical Sergeant. Večkrat se je oglašil doma pri očetu in sestri, jim dal navodila in nasvete. Svojemu starejšemu bratu, ki se ni tako vzorno zdržal, kot je želel on, Frank, je nasvetoval, da naj se ponudi v vojaško službo, da bo postal sam nase ponosen, na kar ga je tudi ubogal in storil tako in je že sedaj 5 let ponosen vojak, nahaja se na Guam otokih kot Petty Officer 2nd Class.

Na žalost pa se je zgodilo sledeče: Frank J., ki je že prebil nad 5 let službe, je pisal sestri da prihaja domov—ni ga bilo, vojaške oblasti so poslale poročilo, da se je zrakoplov nekje zgrbil 6. avgusta 1945.

Čakali so sina in brata, da se bo zglasil, zastoj. Njega od nikoder ni bilo, ko je pa poteklo eno leto, je sledilo uradno poročilo o njegovi smrti. V ta namen se je vršila za njim formalno (častno) z vojaškimi stražami zadušnica v cerkvi sv. Vida na 6. avgusta, ko je bil razglašen za umrlega. Rajni je imel tudi odlikovanje "Bronze Star medal" v letu 1944.

Da sledi to poročilo šele sedaj je vzrok ta, ker je Miss Mary Repar čakala na njeno graduiranje, kot bolniška postrežnica (nurse), ki je med tem časom tri leta pobajala v šolo za to častno službo. Sledila je bratova in hotela tudi ona da nekaj doprinese dobrega za trpeče ljudi. Tako je ona graduirala v St. John Hospital na Detroit Ave. dne 14. t. m. za kar zasluži dve trije čestitke naše naselbine in drugih ljudi, ki so poznali njih starše, pokojni materi in sinu pa naj bo ohranjen blag spomin.

Jože Repar pa, ki se nahaja v pokoji in mu ni treba skrbeti za druge, se ima prav prijetno. Redno si privošči časa vinarja kadar se mu poljubi, ob-

šče prijatelje in se po domače znjimi pogovori. Moda in nagnjenost sveta je za njega vedno briga, vedno je dobre volje in vedno katero reče, ki se jo je navadil v dobi gozdarstva. Radi njega se lahko svet podede, ga ne bo znaimalo. Njemu še na mnoga leta. Družine prijatelj.

Anton Grdina.

O pomoči za begunce

Od kar je zadel naš narod vojna katastrofa, se je vnela želja v srcih bratov, tu in drugod bivajočih, pomagati trpečim bratom. Slednji vidi v duhu, kaj je zadelo brate v domovini, čez katero se je vlekla ta strašna katastrofa, kakoršne se nepomni v zgodovini poprej. Naj bo omenjeno, kaj in kdo je zakrivil, vse to že pride na račun in odgovor ob svojem času, sedaj je umestno le to, kar zamore prizadeti biti v tej stiski v pomoč.

Priznati moramo, da so naši ljudje storili veliko za one v domovini. Nekateri v tako velikem obsegu, da jih je treba občudovati. Prav so storili, naj bo da so poslali temu ali drugemu, v domovino ali drugam, vsi so bratje in vsi so potrebni, kdor je pomagal iz namena usmiljenja, je storil delo dopadljivo Bogu, za to be prejel plačilo od Njega, ki je plačilo obljubil vsem, ki bodo tako delali.

V A. D. je napisal 18. septembra Mr. Math Tekavec v ta namen primeren dopis, v katere primerja pomoč beguncem "samaritanskemu" delu, ki je označeno v sv. evangeliju. Če se ozremo na položaj beguncev, se nam prikaže res nekaj podobnega. Begunci so dvakrat nesrečni ljudje. Prvič, ker so pregnani iz domovine in v mnogih slučajih ločeni od, ne samo od domovine, marveč od svojih dragih družin: stariši od otrok in obratno, mož od žene in obratno, eden ali pol družine je ostalo v domovini, druga polovica pa bega po tujini, nevedoč kam naj se obrne.

Silna je taka ušoda. Na vse to je pa še druga bolesta, to je dušna bolečina. Pri vsem tem trpljenju in pomanjkanju, je se hujše "preziranje, zaničevanje in obdolžbe," s katerimi jih obvinja kadar se mu poljubi, ob-

(Dalej na 3. strani)

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

Titova slika vsak dan v komunističnih dnevnikih. Le čemu to češčenje? Ali to pomeni enakost, ki jo prinaša komunizem? Ali ni Jugoslavija vesela, da se je iznebila kralja in klečeplaznja človeka pred človekom? Zdi se, da Tito vse to češčenje uživa z velikim veseljem in si res domišlja, da je nekak naslednik Peterčkov. Klečeplazniki med komunisti to vedo, zato ga povzdigujejo in se mu prilizujejo.

"NAPROZA." — Ta beseda pomeni Nabavna in prodajna zadruga. Kako komunistična oblast te zadrge pospešuje, smo že pisali. Danes naj dodamo samo še par značilnosti.

"Naprobe" so nastajale mnogokrat na ta način, da so kratkoročno prevzele privatne trgovine. Dostikrat je dosedanji trgovec postal namesto lastnika poslovalca "Naprobe." Tako beremo v "Slovenskem poročevalcu," da je na primer naenkrat 14 trgovin v Mariboru in okolici bilo spremenjenih v "Naprobe."

"Naprobe" imajo danes 384 poslovalnic. Na videz je to zadržnost, v resnici pa prehod v popolno kolektivizacijo.

NA—MA. — Ne vstrašite se te besede. To pomeni samo narodni magazin ali državna trgovina. V večjih mestih ni toliko trgovin "Naprobe," ampak so kar čiste državne trgovine. Večje, trgovine so večinoma razlastili in se polastili premožnejši ter tako ustanovili na-

rodne magacine ali državne trgovine. Kar je še privatne trgovine, je večinoma le mala trgovina, ki pa ne bo mogla sama zase vzdržati. Tudi v Ljubljani in Mariboru so take državne Na-Ma.

NOV ZADRUŽNI ZAKON. — Izšel je v Jugoslaviji tudi nov zadrugi zakon. Njegova naloga je, da tudi zadrugištvu popolnoma vpreže v komunističen voz. Sicer so to storili partizani takoj, ko so prišli do oblasti, vendar so sedaj to izrazili tudi v novem zadrugi zakonu. Komunistični listi to opišejo s tem, da povdarjajo, "da novi zakon skrbi za trdno povezanost zadrug z ljudsko oblastjo." ("Lj. pravica" 3. avgusta.) V glavnem je novi zakon prepisani stari zakon o zadrugah, le tiste stvari so dodane, ki zadrugi vežejo na državo ali "državni sektor gospodarstva" kot se izražajo.

Ta odvisnost zadrug je v tem, da vsa kontrola nad delom zadrug preide na ljudske odbore. Ti se morejo torej vtikati v vse delo kake gospodarske zadrug. Celotno potrditev pravil ni več odvisna od sodišč kot je bilo poprej, ampak od ljudskih odborov torej od politične organizacije.

V ta zakon so vključene tudi določbe o kmetijskih delovnih zadrugah odnosno kolhozih. Tem odločbam se je vpri, kot sem že pisal, Dragoljub Jovanović.

DRŽAVNI PRSTAN. — Pred časom je bil obdolžen neki belgrajski draguljar, da sabotira odločbe o napovedi zalog. Rečeno je bilo v ovadbi, da je ali skril ali pa nepostavno prodal drag prstan. Na razpravi je drguljar povedal, da je prstan prodal, dolgo pa ni hotel povedati komu. Končno je priznal, da ženi komunističnega voditelja in ministra Djilas. Ker se je o tem po Belgradu le preveč govorilo, je izšla v listih novica, da je prstan kupila država za 7.000.000 dinarjev. In zakaj? Da ga bo nosil ob posebnih prilikah visok državni funkcionar za reprezentacijo. Torej kot nekronani jugoslovanski kralj. Ljudje vpijejo naprej na komando: Tito-Tito.

Mož, ki se ni bil dolgo poročil, pride z dela domov in najde svojo ljubo ženko vso v solzah. Na vso moč se je prestrašil in jo začel spraševati, kaj da se je pripetilo. Dolgo ni mogla do besede, samo stokala je in pojemala, pa grenke solze si je brisala, ki so ji tekale iz njenih mlilih oči.

"Tok povej no, kaj ti je," sili možiček v njo.

"Oh, ljubi moj Tinček," je žena stokajoč in loveč sapo končno spravila iz sebe, "strašno sem bila razžaljena."

"Razžaljena?" se začudi mož, "kdo te je pa razžalil, bi rad vedel."

"Nihče drugi kot tvoja lastna mati," je izjavila žena in še glasneje zatulila.

Mož je kar prebledel in ni mogel verjeti, da bi njegova dobra mati kaj žalega storila svoji sinahi.

"Pa kako te more razžaliti moja mati, dragica moja, saj je vendar 100 milj od tukaj. Neumnost je, kar govoriš," brani mož svojo mater.

"Je že res, da je 100 milj od tukaj, pa ti je pisala pismo. Naslovljeno je bilo na te, pa ker sem poznala njeno pisavo, sem pismo odprla."

"Kakopak, kakopak," ji pri-trdi mož, ki sicer ni bil nič kaj zadovoljen, da žena odpira njogova pisma, pa ni hotel zdaj nič reči.

"Da, pismo sem odprla in ga brala," nadaljuje žena. "Vse, od prve do zadnje besede se je pisma tikalo samo tebe. Le na koncu, zadnji stavek... pa saj ne morem povedati, uh, tako strašno razžaljenje, nak, tega ne bom nikoli prebolela."

"No, in kaj je zapisala mati na koncu?" sili mož v ženo.

"Veš, kaj je mati na koncu zapisala? Čakaj ti bom povedala in boš lahko sam sodil. Veš, zadnji stavek je mati naslovila pa name. Zapisala je: 'Draga Marjanca! Ko boš pismo prebrala, ga daj Tinčku, da ga bo tudi on prebral.'"

"Le kako si upa misliti, da bom pismo jaz odprla. Nikdar več ji ne pogledam v oči."

"Torej če plačam \$5, pa mi boste izplačali \$1000 v slučaju, če mi pogori hiša," je govorila žena v zavarovalnici. Da je tako, so ji potrdili.

"Pa potem kaj poizvedujete, kako je nastal ogenj?" bi ženska rada vedela.

"O, tisto pa, tisto, to se razume," ji pojasni agent.

Žena gre proti vratom, tam se obrne in reče: "Se mi je kar zdelo, da ne bo šlo vse pošteno, kar imejte, vaš inšuranc."

Ovetnik je razložil klijentu svoje cene na sledeč način:

"Ako vam dam nasvet, da lahko storite to, kar vam dovoljuje postava, računam 5 dolarjev. Če vam pa dam nasvet, da nekaj lahko storite, kar je proti postavi, računam najmanj 100 dolarjev."

V planinah

ZGODBA — Spisal Stanko Canjkar

"Kaj mislite o ljubosumnosti, gospod sodnik?"

V vprašanju je odgovor na sodnikov dvom.

"Da je zelo vsakdanja bolezen. Pa zato ni manj zoprna."

"Je to vse, kar veste?"

"Ne, pa mi ni jasno, kaj prav hočete vedeti."

"Kako da ne?"

"Ker je to zelo zamotana in dolgotrajna bolezen. Navadno je tudi neozdravljiva. Če začneš o tem govoriti, ne moreš nehati. S tem je tako kakor z jetiko. Mnogo imam. In najhujša je vedno tista, ki se je lotila nas samih."

"Torej je zelo hudo?"

"Ne vedno. Nekaj tega strupa je bistven del naše duševne hrane. Tako se baje vsi skupaj borimo z nekimi začetki jetike, ne da bi to postalo nevarno za naše življenje. Hudo je, ko se nevarnosti preveč živo zavemo. Takrat nas vsaka malenkost vznemiri."

"Pustite medicino in govorite o ljubosumnosti!"

"Glejte, v življenju se vedno za kaj borimo. Nekaj hočemo imeti. Hočemo tudi, da bi bilo vse to povsem naše. Navadno si pomagamo z osebno lastnino, ki jo na tisoč načinov zavarujemo. Ko gre za ljudi, se nam take mrtve metode rade ponesrečijo. Ljudje so zelo svobodni in zelo premišljeno premoženje..."

"O čem zopet govorite?"

"O ljubosumnosti vendar. Ljudje ne vedo, da ima ljubezen drugačne zakone kakor gospodarstvo. Zato se borijo za ljubljenega človeka kakor za pravično mejo med dvema njivama."

"Kako bi vi naredili?"

"Kakšen primer imate v mislih?"

"Če bi človeku, ki ga imate radi, ne zaupali več?"

"Meni tedaj pomaga ponos."

"Kako?"

"Tako: nekdo me ne mara več, ker je našel večji zaklad. Proti temu z moje strani ni več pomoči. Teoretično mu moram dati popolno svobodo."

"Kako pa praktično?"

"Ne vem. Moral bi najprej nekaj podobnega doživeti. Zato je tudi moja teorija brez pravega pomena. Morda bi takrat na svoj ponos pozabil in bi bil prav tako smešen, kakor je tisoč drugih. Za zdaj se mi zdi takšen obupen boj nesmiseln. Ljubosumnost je nezaupanje. Zaupanja pa ni mogoče vsiliti z besedo ali s strahom. Če imam dovolj moči, lahko drugega zaprem, osamim, zadržim. Ljubezni mu ne morem zapovedovati. Če misli najti drugod večjo srečo, sebi primerno, ne morem preprečiti. Bog z njim..."

"To je morda res samo teorija. V življenju je vse mnogo težje," meni gospodična Helena.

"Ze vnaprej sem priznal, da je tako. Vendar utegne biti v moji teoriji nekaj uporabne resnice. Vsaj to je gotovo, da nič ne rešimo, ako se osmešimo."

"Ljudje mislijo, da bodo z očitajočo besedo vzbudili umirajočo ljubezen. Tudi cvetličam zalivamo, da ne usahnejo."

"Ze. Le tega ne vem, ali smemo zalivati z ocom ali morda celo s kako strupeno kislino."

"Potem je zelo malo poti, da se taka ponessrečna ljubezen reši?"

"Malo. Morda ena sama. Z nekim dobrohotnim mirom pokazati, da nas tudi take nepričakovane smrti ni strah. Z nasmehom in s svobo vzbuditi spoštovanje. Morda pa se drugemu le odpro oči. Ako se ne morejo, je vse izbuljeno."

"To more veljati za zaljublence. Kaj pa naj naredita mož in žena?"

"Tudi na to sem že mislil. Vsaj tako od daleč. Mislim sem tudi na vse tiste vezi, ki sem jih svobodno sprejel, ko sem se odločil za svoj svetovni nazor. Zavedam se, da sem se neki svobodi odrekel. Zato s tem ne smem več mešetariti. Kar ni moje, ne more biti za kritje dolgov, ki sem jih sam napravil..."

"Kaj bi potem naredili?"

"Tudi taka zakonska ljubezen ni stvar očitkov in praznih zapovedi. Rekel bi morda tako: Glej, v najinem življenju je neka težka zmeta. Najbrž sva je kriva oba. Toda to je za nama in se je da več popraviti. Svobode si ne moreva darovati, ker je vsaj v tem nimava več. Premisliva vse pred očmi tistega, katerega sva oba do konca odgovorila."

"In če bi tudi to ne pomagalo?"

"Potem bi se zgodila nesreča, ki je grenka, pa ni najhujša na svetu. Mrtva ljubezen, mučeništvo, ki more imeti neki smisel. Vsaj s strani tistega, ki svoje vesti ni obremenil z novo krivdo..."

"S svobodo ni nič več?"

"Ne. Vsaka taka svobodnost je pot v sužnost. Toda ta zavest pride navadno zelo pozno."

"Zelo strogi ste, gospod sodnik."

"Včasih je strogost edina ljubezen, ki nam še preostaja. Zadnje znamenje, da proti nevarnosti. Onstran je nesreča in smrt."

"Prej ste rekli, da nasilna zapoved ljubezni ne more rešiti."

"Nisem pozabil na svojo trditve. Tam je šlo za ljubezen, ki se ni ograjena; za simpatije, ki pravkar nastajajo. Ljudje se šele iščejo, spoznavajo, tehtajo svojo in tujo vrednost. Brez svobode bi bilo vse prepuščeno nekemu strašnemu naključju."

Gospodična Helena ne ve, kaj naj reče. Sodnik pa nadaljuje.

"Prva srečanja odkrijejo navadno samo drobce resnice. Ali pa je vse do konca zmotno. Človek se zelo rad predstavi s tujim imenom. Čez nekaj časa se pokaže, kakršen je. In potem pride razočaranje..."

"To je zelo res," potrjuje dekle.

"Brez svobode bi bilo vse hudo usodno in zmešano. Ljudje bi se v tej tesnobi do smrti zmučili in zgrizli. Tisti, ki niso dovolj zgodaj ubežali svoji zmoti, doživijo svoje razočaranje šele v zakonu."

"Takim bi svoboda prišla prav, ali ne?"

"Ne vem, če je to tako gotovo. Morda bi se v svoji lahko miselnosti še bolj utrdili. Če bi ne bilo nekih trdnih življenjskih zakonov, bi utonili v svoji površnosti. Končno bi bili še bolj nesrečni. Nekaterim ljudem ni mogoče pomagati. Kot sodnik to le predobro vem."

(Dalje prihodnjič)

You Must Have Vitamins A and D

You must have Vitamin A as an aid in protection against infections which are more likely to occur in the nose, throat, eyes, ears and sinuses, when there is a deficiency of this vitamin.

You need Vitamin D to help the body make proper use of the calcium and phosphorus in your diet.

If you are not getting enough of these two important vitamins, take a ONE-A-DAY brand Vitamin A and D Tablet every day and insure your normal requirements.

ONE A DAY

VITAMIN A AND D TABLETS

O POMOČI ZA BEGUNEC

(Nadaljevanje s 2. strani)

kladajo kot "izdajalce". Mi vsi smo prepričani, da je tako očitjanje samo zato, da tisti, ki to očitajo, hočejo s tem odvrti od sebe krivdo. Njih vest jim očita njih zla dela napram bratom, pa hočejo z očitjanjem zakrivati, da niso krivi njih preganjanja, marveč, da so preganjanje sami zakrivali. Toda, mi smo poznali naše verne in miroljubne brate in znane je tudi, zakaj se je šlo in kako je prišlo doma do revolucije, ki je prizadela najbolj le verne katoličane, ki se niso mogli sprijazniti z revolucionarnskimi metodami. Le za to so sedaj smatrani za izdajalce.

Kje in kakšni izdajalci so ali kdaj in kje so še bili kakšni izdajalci naši miroljubni katoliški rojaki mile Slovenije. Nesrečni rojaki so bili potegjeni v viharno prejšnjo dobro zasnovano revolucijo, v kateri si niso mogli pomagati iz nastavljenih pastí. Imeli so dvojne na izbiri! Ali zatajiti svoje versko prepričanje kar so ga imeli in vpiati z brezbožno druhalo revolucionarnskih najetnih balkanskih teroristov, ali pa sprejeti tujino za svojo življenjsko svobodo.

Za to so si rajši izbrali trpljenje in tujino in so rajši pustili vse, da so ohranili čiste roke in ime in vest pred Bogom. Slovenec ni in ne more biti take vrste revolucionar.

Zato je trpljenje teh beguncov toliko večje, ki je poleg telesnega še dušno. Radi tega so pa toliko bolj potrebni vpoštevavanja od naše strani, ki nam je znano o naših in prav tako o drugih, pregnancij, katerih številu gre v sto in sto tisoče.

V tem času se vrši v ta namen posebno zbiranje potom "odhoda 100" oseb, katere je organiziral manager Mr. Math Intihar, ki je vedno pripravljen pomagati tam, kjer je pomoči treba. Hvala Mr. Intiharju za tako vpoštevavanja vredno delo, naj bi šli Vam vsi na roke, ker je to delo največje vrednote. Tistim pa, ki to delo opravljajo in gredo po hišah, gre prav tako, ali še večje priznanje. Nekateri osebe zaslužijo javno priznanje. Taka opravila so od ene strani težavna, neprijetna. Tu in tam se kdo čuti užaljenega radi vednega nadlegovanja. Toda, prositi ni prepovedano, kjer je dobra volja, se da veliko doseči, več kot prositi nobeden zahtevati ne more, še manj zameriti, če kdo dati ne more. Z trudom

Anton Grdina, predsednik nabiralne skupine.

Ljubezni znak

"Po čem si prav za prav spoznala, draga, da me ljubiš?"

"Veš po čem? Po tem, da sem se vsakokrat grozno razjezila, kadar je kdo trdil, da si pravi tepec."

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

in delom se je pa že veliko doseglo, veliko odpomoglo.

Ni pa samo dolar in denar vse. V kolikor je denar potreben za olajšavo trpečim kar je za otežilo telesa, v toliko je pa tudi vredna morala, za utešilo duha. Begunci so potrebni našega javnega moralnega dviga. Ko slišijo, da smo za njih mi moralno, gmotno in spiritalno, jih je to v veliko uteho in lažje trpijo. Moralna podpora je prav tako izdatna in velikokrat pomaga k zdravju bolnega telesa.

Ko se oglašajo pridne obiskovalke v vaši hiši, sprejmite jih z veseljem, tudi tem je treba dati moralne podpore, ker njih delo ni prijetno. Vsak človek naj si te stvari vzame in razlaga takole: "Danes so v nesreči naši bratje, po nekaj času se zna nam kaj sličnega dogoditi, ali pa našim otrokom."

Kdo ve, kakšna bodočnost je še pred nami. Dobra dela, ki jih storimo v pomoč drugim, bodo naši največji zagovorniki in prijatelji vsak čas in ne jodo ostala nepopravljena, pa naj smo jih storili katerim koli judem ali osebam. Ni samo o, da je vseeno, če pomagamo ali ne. Če bi lahko in nismo storili, smo s tem grešili, ko smo odrekli in bi lahko storili, ki smo zadolženi pred Bogom, da darovi v pomoč zatiranim se nekako odkupujemo za svoje dolge, prejemniki prosijo za nas. Vedno je še veljalo: Danes meni, jutri tebi." Ni bi o prav od tistih slišati ukorne esede tem, ki so pobirali: "Ne lajte, ne nabirajte za take izdajalce, pobijejo naj jih". Bolite previdni v sodbah. "Vsak po zase odgovor dajal", se glasi božji glas. Sledilo bo plačilo od višje autoritete. Plačilo za dobra in pravična dela; cazen pa za ubojstva in vsa zla dela. Tako je prepričanje katoličanov, pa če je treba za to tudi bežati v pregnanstvo pred teroristi, kakor so bežali naši duhovniki in lajki pred morilci.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

—Prvo ameriško gledališče je bilo odprto v Charleston, S. C. leta 1736.

Kako je bilo pod Nemci in parlizani no Go-

renjskem

(Piše Jeseničan Albin Gaser)

(V naslednjem priobčujemo natančen opis vojnih razmer na Jesenicah in v okolici. Piše mož, ki je dogodka sam doživljal. Opis je točna slika nemške okrutnosti in partizanske protinarodne politike. Opisani dogodki jasno govorijo, kje so resnični narodni "izdajalci.")

Že več let pred izbruhom druge svetovne vojne so komunistični voditelji povsod, posebno pa še v radovljiškem okraju, čigar prebivalstvo tvorijo po večini pripadniki industrijskega in gozdne delavstva, sistematično pripravljali komunistično revolucijo. Njihajne tiskarne so v velikih množinah tiskale hujskajoče letake proti obstoječemu redu, proti kraljevini Jugoslaviji, proti kapitalističnim državam Ameriki in Angliji. V teh letadih so komunisti zahtevali popoln naslon na Sovjetsko Rusijo in pretrganje zvez s kap. državami.

Ob izbruhu druge svetovne vojne se je to hujskanje stopnjevalo od dne do dne. Veliko zadovoljstvo in zadoščenje je zavladalo med komunisti ob sklepu nenapadne pogodbe med nacist. Nemčijo in svojo Rusijo. Na očitke nacionalistov, la so Rusi pomagali Nemčiji pokazati nacionalno Poljsko so odgovarjali, da je to prav, češ, la so na Poljskem sami reaktivonari, katerih ni nič škoda in da Poljaki sploh Slovani niso.

Vsled stalne vojne nevarnosti je bila Jugoslavija prisiljena v vpoklicevati izmenoma različne letnikena orožne vaje. Pri tem so petokolonci in komunisti skrbeli za to, da so se vršile pri tej priliki razne nerednosti in krivice, da so mogli uspešnejše širiti med vpoklicanimi nezadovoljstvo. — Komunistična protidržavna propaganda je dosegla proti koncu leta 1940 tak obseg, da je bila jugoslovanska osrednja vlada v Beogradu prisiljena vpoklicati v vojno službo večje število komunistov; da prepreči nadaljni razkroj armade je vse te vpoklicance dirigirala na skupen prostor v zahodni Srbiji. To je silno razburjalo komuniste, zato so si prizadejali vse, da bi vlado prisilili, da bi jih odpustila. Celo ženske de-

monstracije so organizirali, tako je na Jesenicah kom. žensvo trikrat pridrvelo na županstvo in zahtevalo, da mora župan posredovati, da se vpoklicanci vrnejo domov.

Gorski pehotni polk, ki je bil nastanjen na Bohinjski Beli je bil skozi in skozi demoraliziran po komunističnih agentih. Ti so s svojo neprestano protijugoslovansko propagando dosegli, da je mnogo vojaštva tega polka pometalo orožje in odreklo pokorščino v najkritičnejšem času. Ravniku Stankotu iz Jesenic, ki je prišel v polk tik pred odhodom polka iz Bohinjske Bele proti Kranju se je primerilo sledeče: V Gobavich, t. j. cestni odsek med vasema Posavcem in Podbrezjami je polk počival. Ravnik opazi skupino 3 mož med njimi zna-nega komuniste Tavčarja Janca iz Jesenic. Ko izmenja nekaj besedi s Tavčarjem, vpraša Tavčarja srbsko govoreči vojak če je tudi Ravnik eden izmed "naših," nakar mu Tavčar hitroodvrne, da je le znanec iz Jesenic. Ta Tavčar je že na veliko sredo vrzel puško proč, se poslovil od Ravnika z naročilom pozdravov za svojo ženo in dezertiral. Komunisti so vrgli med vojaštvo krilatico: "Ne bomo se borili za srbske vampeže," čeprav so se nahajali tedaj na domači slovenski zemlji.

Cvetna nedelja. Nenapovedana vojna med Jugoslavijo in Nemčijo se prične z bombnim napadom na Beograd in Ljubljano. Vpoklicanci hite pod orožje, prostovoljci se javljajo, le iz ene skupine ni prostovoljcev, iz skupine komunistov. Sredi tedna nastane pri tej skupini preobrat v tem smislu, da se prijavljajo kot prostovoljci in skupina iz občine Jesenice in Kor. Bele odkoraka z rdečo ne z jugoslovansko ali slovensko zastavo na čelu, na kolodvor.

(Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

Preša naprodaj

Preša in malin za grozdje se proda. Dobite lahko tudi dobre sode. Za naslov vprašajte v uredništvu tega lista. (189)

Iščejo stanovanje

Veteran s soprogo in enim otrokom želi dobiti stanovanje 3, 4 ali 5 sob. Najraje v Collinwoodu ali Euclidu. Kdor ima kaj naj pokliče MI 6734. (190)

GEORGE PANCHUR in SINOVI

TRGOVINA Z RAZNOVRSTNIMI BARVAMI IN STENSKIM PAPIRJEM

Papiramo in dekoriramo 16603 Waterloo Rd. KE 2146

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 3 družine, 12 sob, furne, 2 kopališča. Proda se po zmerni ceni na 1121 E. 76. St. Poizve se zgoraj vsak dan do 3:00 popoldne v soboto pa cel dan. (189)

Orkester

Sedaj lahko dobite za ples in svatbe EDDIE HABAT orkester. Zglasite se na njegovem domu 1131 E. 177. St. ali pokličite HE 5936 po 5. uri popoldne. (189)

Išče delo

Moški išče delo, zna popravljati skoro vse kar se tiče okrog hiše. Pokličite EN 6181 ali se oglasite na 6704 St. Clair Ave. (190)

SEDMAK Moving & Storage

ALSO LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St. KE 6580

Mr. Kasunič, HE 8056

(188)

Mr. Kasunič, HE 8056

(188)

Mr. Kasunič, HE 8056

V službi kalifa

ZGODOVINSKI ROMAN

Njegova konjenica je prišla sicer brez odpora v mesto Kordova, prijezdila celo do kraljevske palače Alkazarija, a tu se je sreča od nje poslovila. Mnogo ljudstva je bilo zbrano na trgu; bili so to sami mirni ljudje; a bila je tudi vojska Muhamedova. Abderaman, videc Muhameda med vojsko, je takoj zaukazal, naj se navalijo na njegove ljudi. Obenem pa je zaklical narodu:

— Narod, moj oče te je dvignil do velike slave, moj brat je nadaljeval velika dela in jaz te hočem napraviti za najuspešnejši narod na svetu! Narod, spomni se Almanzora, spomni se Abdelmelika, spomni se mene, ki te ljubim!

Razvil se je vroč boj med Muhamedovimi in Abderamanovimi četami in narod je gledal vse to mirno.

Abderaman je spoznal, da je bila njegova želja prazna, ko se je zanašal na ljubezen naroda. Spočetka so navalile njegove čete kakor vihar na Muhamedove in sekalo se je in bilo. Ali sreča se je spremenila. Ko je pobegnil narod v stranske ulice, so Muhamedovi vojaki, odbivši prvi Abderamanov naval, začeli neusmiljeno preganjati nasprotne čete. Udarjal je meč ob meč, konji so gazili krvava trupla in Abderamanu ni preostajalo drugo, nego da pebegne iz mesta Kordova.

Narod je z oken streh in s stranskih ulic, gledaje to bitko, vzklikal in vpil:

— Smrt hadžibu, smrt hadžibu!

Abderaman se je v tem trenutku pokazal kot pravi sin Almanzorov. Čeprav se je umikal, je vendarle pušal za seboj potok krvi. Divje in besno so se borili na obeh straneh. Ko je zapustil mesto, se je števil njegovih vojakov zelo skrcilo.

Sovražnikove sulice so zadale Abderamanovega konja, ki se je zgrudil. Sovražniki so potegnili Abderamana težko ranjenega izpod konja šele tedaj, ko so uničili zadnje njegove čete. Kaj se je dalje zgodilo z njim, to boš takoj videl sam. Vprašam te samo, zakaj sem ti to pripovedoval?

— Zakaj?

— Ker si malo poprej pravil, kako je slava nekaj, po čem bi morali hrepeneti in katero tudi ti iščeš. Evo, sedaj sem ti povedal celo zgodovino slavnega rodu. Bolj slaven ni ti človek biti ne more. Ali kaj je slava? Ali se je Almanzor, začetek te slave nadejal, da bodo zvezde slave, katere je zasedil visoko nad oblake, kdaj zatemnele. Mladec, kaj je slava? Dim v vetru, kaplja vode na soncu, oblak na jasnem nebu. Kaj je slava? Nič!

Ej, modrijan iz iztoka! Mor-da imaš prav, a na nekaj pozabljaš. Almanzor je bil vendarle slaven. Da se pa ni to posrečilo Abderamanu, kaj zato? Kolo sreče se obrača, to kar je spodaj, pride navgor. Blagor onim, ki umro, dokler so na vrhuncu slave. Pesniki jih opevajo in narod se spominja njihov imena od vekov na veke.

— In kaj imajo od tega? — vpraša Osman.

Po teh besedah ga potegne skozi množico, zakaj bila sta že sredi mesta. Ta množica je mahala z rokami in vpila ter se rila na eno stran.

— Kam gre ta narod?

— Takoj boš videl, moj slavn mladec...

Vedno bolj se je dozdevalo Strežinji kakaj gre. Ljudje so preklinjali eno ime. Bilo je to ime Abderamanovo. Ljudje so ga psovali in mu dajali grda imena. Eden ga je imenoval Sancha, drugi lopova, tretji nesrečnega Sancha... Na prijatelje Abderamanove so pljuvali in vsak čas se je začel udarec po ledjih tega ali onega pritaša propalega hadžiba.

Strežinja in njegov vodnik sta prišla blizu džamije. Pririvši se še naprej skozi množico, sta dospela do prostora, kam ronista mogla naprej, zakaj ta prostor so stražili vojaki.

Vendar sta videla vse. Na vzvišenem mestu je bil postavljen križina križu je bil pribit Abderaman. Njegovo golo telo je bilo polno ran. Kri, ki je tekla iz njegovih ran, se je že strdila. Glava se mu je povesila na prsi in steklene oči so mu izstopile iz jamic vsled muke. Iz ust pa se mu je še vedno cedila krvava pena.

— Bog, kako strašno je to — vzklikle Strežinje, ter se strehe vsled groznega prizora.

— Živio Muhamed, živio naš rešenik in osvoboditelj, ki si nas rešil tirana.

Tako je kričalo tisoče grl okrog Strežinje. In on je videl njih odraze, kako živajo ob pogledu na mrtvo telo človeka, ki se je še malo poprej vladal nad njimi.

— Smrt vsakemu Alamero- viču.

— Doli z vsemi, ki so v sorodu z njim!

Tako so se neprestano ponavljale psovke in kletve na usurpatorja in njegove pristaše.

Strežinja se je zgrozil in pograbil Osmana za roko.

— Glej, glej — se nasmehne Osman — moj dober gospod iz daljnih Hrvatske je tankih živcev. In vendar se ti hoče slave. Vidiš, tudi tebe se tiče to, dragi moj, ako boš preveč hrepenel za solncem slave. Ta mrlič ni bil tako slab človek. Med narod je sipal denarja s periščem. Zrtoval je mnogo za dobre namene, bil je junak, kakor je pokazal v svoji smrti. Ali bilo je pisano v zvezdah, da mora propasti. Evo!

— In kaj je pisano o meni v zvezdah?

— To ve le sam Alah.

II.

V sijajni dovrani alkasarija, na počivalniku iz belega marmorja, pregrnjenim z najtežjim brokatom, je sedel Mahdi, novi hadžib, novi glavar dežele, ki je bil kot tak močnejši kakor kalif sam.

Delal se je mrak in ravno kar je krščanski suženj prižgal visoke srebrne in zlate svečnike z debelimi, voščeniimi svečami, ki so na bakrenih verižicah viseli izpod stropa.

Kmalu se je vsa dvorana razsvetlila in ves čar sijajne arhitekture je plaval Mahdiju pred očmi. On je očitno zadovoljen ogledoval gladke stene, okrašene z rdečimi armenskimi ornamentami in krasen strop, ki se je zrcalil v bojnih bojah arabske umetnosti. Na policah so stale skupine kitajskih vaz, zlati vrči z raznovrstnimi vdolbenimi slikami, razni kipi in predmeti iz pravega kitajskega porcelana. Na tleh so bile preproge iz svetle rdeče svile, v katere so bili vezani listi, a zaves iz težke, svetle svile, v katere so bili vezani napis v arabskem jeziku, so pokrivala vrata in okna. Pred hadžibom je stala miza iz lepega oniksa, ki se je zrcalil in svetil in ne-

daleč v kotu se je dvigal na stožalu iz zlate posode vonj alooe in sandelje, ki so počasi tlele.

Mahdi ali Muhamed je gledal ves čas ta sijaj in lice se mu je smejala, ko se je spomnil, kako je bila še pred dvema dnevi njegova usoda bedna in tužna. Čudna je vsekakor pot sreče.

V tem kratkem času kar je vladal, pa že tolika izprememba. Njegov nasprotnik, hadžib Abderaman, je visel na križu; vsi njegovi pristaši so bili izgnani in vrženi s svojih mest. Kalif Hešman je imenoval njegova za hadžiba. Da ugoditi želji ljudstva, je zapovedal kot novi hadžib, da se morajo vse afriške čete, ki so bile večinoma del telesne straže, odstraniti iz Azzahre in Kordova v pokrajino. Na ugledna in častna mesta je imenoval same svoje prijatelje, a vendar mu še vse to ni zadostovalo. V njegovi glavi so vstajale druge misli. Biti hadžib je sicer lepo, kot hadžib vladati mogočnejše od kalifa, je še lepše, ali vladati kakor kalif in se imenovati kalifa, to je brezdvoma najboljša in najlepša.

Ali mar ta slabi Hešam zasluzi, da vlada? Ta slabič, ki se pusti kakor metla vladati od svojih hadžibov! Ne, v resnici ne! Ta Hešam je že davno zasluzil, da ga vržejo s prestola slavnih kalifov. Ali ni prava sramota, da je naslednik preroka Muhameda, naslednik velikega kalifa Ha-rum-al-Rasida, ta Hešam? Ali njemu, Muhamedu, ne pristojajo bolj naslov kalifa, kakor Hešamu. Ali ni v njem junaško srce in močna roka?

Vse to je mislil Muhamed in te misli so mu rojile po glavi noč in dan in ga niso zapustile niti za trenutek. Vendar se to ni dalo tako hitro izvesti. Hadžib je vedel, da bi iz tega lahko nastala krvava meščanska vojna in kdo ve, kdo bi v tem slučaju odnesel zmago. S tem, da je afriško telesno stražo izgnal, si jo je napravil sovražno. Dal je razglasiti, da je Hešam vsled razburjenja zadnjih dni naglo zbolel.

Telesni zdravniki Hešamovi so izjavili, ker jih je Muhamed dobro podmitil in jim zažugal s smrtno kaznijo, da je Hešamova bolezen zelo nevarna in da mu ni pomoči.

Naglo se je razglasilo po Kordova, da je kalif Hešam bolan.

Ta vest je v resnici razžalo stila večji del kordovskega prebivalstva, ker je bilo iskreno vdano svojemu zakonitemu kalifu. V džamijah in privatnih hišah se je molilo za bolnega kalifa, ki je bil tako dobrega srca in tako darežljiv.

Vse njegove slabosti so bile v tem hipu pozabljene in vsa Kordova je drhtela za življenje svojega kalifa. Muhamed je dobro vedel to, in se je zato obotavljal in premišljeval, kaj naj stori. Odločil se je, da stori zadnji korak. Vendar je poprej hotel, da sliši, kaj misli Wadha el Ameri.

Pred nekaj trenutki je pozval pred se tega poglavarja hrvatske telesne straže, zato še ni mogel priti. Vendar se je jel Muhamed vznemirjati, zakaj ga ni. Njegovo visoko čelo se je temnilo in prsti so se mu nemirno igrali s črno, bujno in dolgo brado.

Suženj, ki je prižigal svetilke, je že odšel in v dvorani ni bilo nikogar.

Muhamed je bil nenavadno bledih lic in izgledal je v tem polumraku kakor mrlič. Na posled se odgrne svilen zavesa, ki je visela nad majhnimi vraticami in v dvorano je sto-

pil Wadha.

Bil je visok in suh, vitke rasti, visokega čela, a modre oči so gledale ostro in prodirljivo. Bled, nekoliko zarumenel obraz mu je obkroževala ne ravno dolga brada. Goste in močne obrvi so se mu spajale nad nosom v ravno črto. Nos je bil močan, raven in pravilen. To je podajalo, njegovemu obrazu neko mrko nevoljo in ker so močne, razraščene obrvi Arabcu znak lepote, so ga smatrali po mnogih haremih za lepega človeka. Ustnice so bile majhne in rdeče, komaj vidne izpod brkov. Na levi strani nosa je imel brazgotino in istotako ob levem očesu.

Oblečen je bil v preprosto vojaško obleko, ki ni z nobenim znakom kazala njegove velike vojaške časti, katero je imel lo se je temnilo in prsti so se mu nemirno igrali s črno, bujno in dolgo brado.

Prisedši v dvorano je prekril roke in se globoko priklonil hadžibu.

(Dalje prihodnjič)

— Strojne puške, ki so jih ameriški vojaki rabili v prvi svetovni vojni, je iznašel John M. Browning iz Utah.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najslabše šele pride

Neločljivi prijatelji. — Mrs. Leroy (Ma) Franklin, ki je stara 85 let in njena gos "Bertha," stara 58 let sta neločljivi prijatelji vsa ta leta. Živita v znožju Grandfather gora v North Carolina. Da je "Ma" natančno ve za starost "Berthe" je vzrok ta, ker se je gos izvalila isti dan, ko je bil rojen eden izmed sinov Mrs. Franklin.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2730. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

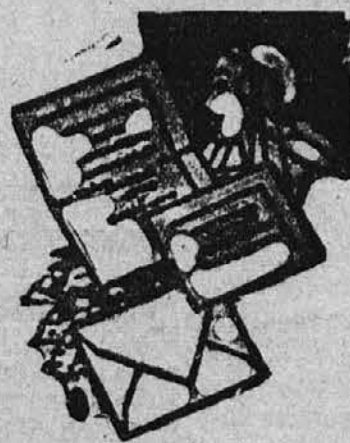
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

ŽENINI IN NEVESTE!

Nasha slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

NOVICE... z vsega sveta

NOVICE... ki jih potrebujete

NOVICE... ki jih dobite še sveže

NOVICE... popolnoma nepristranske

NOVICE... kolikor mogoče originalne

NOVICE... ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo